tos & mox accubituros laruis ſpectriſque fictis expellere. rum ad eorum medicamentorum præparationes videnc oculi mei feſtinant, quas cæteris omnibus præſtantiores e libri profitentur tui. CH. Adesdum igitur, & in hunc zod cum ingredere. PH. Nitidiorem locum non memini vidi me. ſed quam ob rem vocas Zodiacum? CH. Quia hic anin lium ſignaturæ non illæ imaginariæ Aſtrologorum, ſed ve & vitales ſeruantur. volo enim duplicem ineſſe vitam anin libus; vnam quæ in ſe ipſis, alteram quæ in nobis operat prima euaneſcente, ſecunda obtinet imperium: nobisque medicamentum præbet ad corporis alterationem, vel ad e nutritionem alimentum. PH. Verum quandoquidem me c dulum eſſe non vis, animalibus mortuis vitam ineſſe dene nam pari ratione lapidibus, metallis, atque aſtris ineſſe vit nullo quis negotio probauerit, atque brutis animam ex lantibus. Ego vero triplicem ſolum vitam agnoſco; ratio lem, ſenſitiuam, vegetatiuam: id quod non ſolum Ariſtote ſed quæuis medicorũ natio ante Paracelſum natum defen CH. Atqui in eo turpiter hallucinaris, Athenienſis. Nam lenus tuus vitam aut nihil præter vires eſſe diſertis verbi ſerit, aut virium actionem. Si igitur vis inſit animali mortuis, metallis, aſtris, lapidibus: quidni & vitam ineſſe xerimus? hæccine in Galeno ferenda opinio eſt, & damna in Paracelſo? Nonne etiam Hippocr. in ſuis de diæta li paſſim notauit, vitæ conſeruationem per alimentum fieri, clarationem per operationes? ſicuti igitur homo viuere c tur, quandiu actiones homini prædeſtinatas edere queat etiam quandiu Magnes ferrum, ſuccinum paleas, Rhaba rum bilem attrahit, tandiu vitam illis tribuere ſobria at ſicca ſententia cenſeri debet, non ebrioſi hominis imag tio. PH Vitam igitur nihil aliud ſtatuis, Chemiſta, quam c ctis rebus energiam ἐκ διόθεν inſitam; id eſt hominis ad hu nas actiones, aſtrorum ad aſtrales, Angelorum ad Angel brutorum ad brutales, plantarum ad plantares, mineral ad minerales, metallorum ad metallicas, alimentorum alimentares, medicamentorum ad medicas operationes poſitionem. CH. Recte colligis. & profecto cum mors hil aliud ſit, niſi perpetua ab actionibus præord tis ceſſatio: cur animalia prius omnino mori fatebir

Libr. 9. de meth. méd.